

ת"פ 11733/12/21 - מדינת ישראל נגד עוידה פאדי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11733-12-21 מדינת ישראל נ' עוידה

בפני בעניין:	כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי המאשימה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
נגד הנאשם	עוידה פאדי ע"י ב"כ עוה"ד רמי עותמאן	

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- **החוק**).

2. כעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם ומשפחתו מתגוררים בשכונת אבו תור. פאדי שוויקי מתגורר ברחוב בו גרים הנאשם ומשפחתו. בין משפחת הנאשם ופאדי שוויקי, התגלע סכסוך שעניינו חניית כלי הרכב ברחוב.

ביום 11.10.2020, סמוך לשעה 18:00 חלפו הנאשם ומהדי עוידה, בן דודו של הנאשם (להלן- **מהדי**) ואחרים ליד ביתו של פאדי שוויקי. דלת ביתו של פאדי שוויקי הייתה פתוחה לרחוב. בין פאדי שוויקי לבין הנאשם ומהדי החלו חילופי דברים שכללו קללות ואיומים. בתגובה החל הנאשם להתקרב לדלת ביתו של פאדי שוויקי. מהדי נעמד בין הנאשם לבין פאדי שוויקי, וניסה למנוע מהנאשם מלתקוף את פאדי שוויקי. או אז דקר פאדי שוויקי את מהדי בבטנו, ונכנס חזרה לתוך ביתו. מהדי פונה לטיפול רפואי בבית חולים שערי צדק. בעקבות האירועים המתוארים לעיל, החלו מתגודדים בני משפחת עוידה, וביניהם הנאשם, סביב ביתו של פאדי שוויקי ומשפחתו.

פארס עוידה, אחיו של הנאשם, הצטייד באקדח וירה 3 יריות לכיוון ביתו של פאדי שוויקי, שחלקן חדרו לתוך דירתה של נפוז שוויקי, אימו. במהלך האירוע, ירה הנאשם זיקוקים לעבר בית משפחת שוויקי.

בקשה לחזרה מהודאה

3. ביום 29.1.23, שנה תמימה לאחר שהודה הנאשם והורשע במיוחס לו במסגרת הסדר (ובהיותו מיוצג ע"י עורך דינו הנוכחי), בקש לחזור בו מהודאה. הבקשה אמנם לא נומקה ממש, וכל שאמר ב"כ הנאשם בשם מרשו הוא שאינו מודה בתיק ושהיה במקום אחר, ועל אף שנדחתה בדיון עצמו - מצאתי להדרש אליה גם במסגרת גזר הדין.

4. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מורה כדלקמן:

(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

בשורה ארוכה של פסקי דין נדונה פרשנות הוראת הסעיף, ובתוך כך הוכרו שלוש עילות מרכזיות שבהתקיימותן תתקבל בקשת הנאשם ותבוטל הודאתו: הראשונה, פגם ברצונו החופשי בעת מתן ההודאה; השנייה, כשל חמור בייצוג המשפטי שניתן לנאשם; והשלישית, רצונו הכן של הנאשם לחתור לחקר האמת העובדתית (ראו למשל: ע"פ 8778/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.19) (להלן - **עניין פלוני**), בפס' 12-13, וכן ראו ההפניות שם). נפסק כי נטל ההוכחה- שאינו קל משקל- בדבר התקיימותה של אחת העילות רובץ על הנאשם, ועליו לפרט מה הם הטעמים המיוחדים המצדיקים קבלת הבקשה.

המבחן העיקרי שיש להחילו במסגרת בחינת בקשה לחזרה מהודאה הוא "מבחן המניע", שבגדרו על בית המשפט לתת את הדעת לשאלה האם רצון כן של הנאשם לגילוי האמת עומד בבסיס הבקשה, או שמא מהלך טקטי שנועד להשגת תועלת משפטית כלשהי (ראו: ע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.03.14), פס' 10 וההפניות שם). אותו מניע העומד בבסיס בקשת הנאשם נלמד, בין היתר, גם מעיתוי הגשת הבקשה. ככל שהבקשה מוגשת על ידי הנאשם בטרם מתן גזר הדין, הנטייה היא לראות בתועלת המשפטית שעלולה לצמוח לנאשם ככזו המצויה ברמה נמוכה (ע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.08.20), פס' 7 (להלן - **ע"פ 2005/20**)).

5. בנסיבות המקרה דנא הנאשם (באמצעות ב"כ) לא פרט את הנימוקים לבקשתו לחזור בו מהודאה זולת הטענה הסתמית שהוא לא מודה וכי היה במקום אחר (טענת אליבי אותה זנח בפתח ההליך, כאשר הודה במיוחס לו במסגרת הסדר, כאמור). מצאתי לדחות את טענות הנאשם כבר במועד הדיון, בהיעדר נימוקים מיוחדים;

6. יתר על כן, יש להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף מיום מסירת ההודאה בבית המשפט (26.1.22) עד למועד הבקשה לבטלה (29.1.23). הגם שבפרק הזמן האמור לא נגזר דינו של הנאשם, הרי שהוגש תסקיר שירות המבחן והוא לא היה חיובי, בלשון המעטה. לא ניתן לשלול את האפשרות לפיה חששו של הנאשם מפני העונש שיושת עליו עמד אף הוא בבסיס בקשתו לביטול ההודאה. כאמור - אין בכך משום "נימוקים מיוחדים" המצדיקים ביטול הודאה.

נוכח האמור לעיל, לא מצאתי כי התקיימה איזה מן העילות המצדיקה את ביטול הודאת הנאשם, ומשכך (וכפי שנקבע כבר בדיון) - הבקשה נדחית.

תסקיר שירות מבחן

7. מתסקיר שירות המבחן מיום 8.8.2022 עולה שהנאשם בן 23, מאורס וצפוי להנשא בחודש מרץ 2023. הוא מתגורר בבית הוריו ועובד כפועל בקו חלוקת בלוני גז מזה 7 שנים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם

בגרות מלאה.

8. בהתייחסותו לעבירה מושא כתב האישום הכחיש את המתואר בכתב האישום. לדבריו נכח רק בסיום הארוץ.

9. שירות המבחן העריך את רמת ההישנות לעבירת אלימות כגבוהה וצוין שהנאשם נעדר רתיעה מסנקציות עונשיות שהוטלו עליו בעבר (בגין עבירות תעבורה, שם אף נגזר עליו מאסר בעבודות שירות).

10. השירות המליץ להמנע ממאסר בפועל ותחת זאת להשית על הנאשם מאסר שירות בעבודות שירות.

חוות דעה ממונה על עבודות השירות

11. מחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות נמצא שהנאשם כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

12. ב"כ המאשימה טענה באשר לנסיבות ביצוע העבירה כשהדגישה שמדובר באירוע חמור שהינו חלק מאירוע אלים בו היו מעורבים מספר אנשים על רקע סכסוך על חנייה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה חידדה שהנאשם ירה זיקוקים על מבנה מגורים של בית המתלוננים, כשבתוך הבית שהו אנשים. באשר למתחם העונש ההולם הפנתה לת"פ 18515-08-15. לדידה, נסיבות מקרה זה דומות לענייננו הגם ששם דובר בבקבוק תבערה ואילו כאן בזיקוקים. ב"כ המאשימה עתרה לאמץ מתחם הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. בקביעת עונשו של הנאשם, זקפה לזכותו את גילו הצעיר, היותו נעדר עבר פלילי, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי. לפיכך, ביקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו 4 חודשי עבודות שירות בניכוי לצד מאסר על תנאי וקנס.

13. ב"כ הנאשם עמד על כך שהאירוע לא החל בתקיפת הנאשם את המתלונן אלא בתקיפת המתלונן עצמו את בן דודו של הנאשם. עוד הוסיף שמדובר באירוע מלפני שנתיים ומעלה. באשר לנסיבות האישיות הדגיש שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי הכופר במיוחס לו בכתב האישום. ב"כ הנאשם טען רבות לעניין שרובו עברו התעבורתי של הנאשם לתסקיר באופן שיש בו משום טעות. אינני שותפה לדעה זו ובתסקיר צוין במפורש שהנאשם נעדר עבר פלילי ולחובתו עבר תעבורתי בלבד. בסופו של דבר, עתר להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

14. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. העבירות שביצע הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים, ביניהם הגנה על שלומם הגופני, ביטחונם האישי ושלוות נפשם של השוהים בבית עליון הושלכו הזיקוקים.

16. יודגש שכל אירוע אלימות שונה בנסיבותיו ממקרים אחרים, ועל כן ישנה חשיבות יתרה לעמוד על נסיבות ביצוע העבירה כפי שמובאות בכתב האישום. בענייננו, צודק ב"כ הנאשם שאין פסיקה הנוקבת במתחמי ענישה בעבירות דומות ובנסיבות דומות שכן ע"פ רוב מבוצעת עבירה של ירי זיקוקים ממניעים גזעניים או כנגד כוחות הבטחון, ולא על רקע סכסוך אזרחי.

17. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, כעולה מכתב האישום, העבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם אלא כתגובה אלימה ספונטאנית. על הסיבות שהובילו לאותה תגובה אלימה ולביצוע העבירה נלמד מתסקיר שירות המבחן כמפורט לעיל. מצאתי שחלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה ברף הגבוה. למעשה, רק בנס לא גרם הירי לנזקים רבים יותר.

לאור בחינת נסיבות העבירה, אני סבורה שמידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים מצויה ברף הבינוני. בשים לב למכלול השיקולים שפורטו לעיל, אני קובעת שמתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

18. בגזירת העונש ההולם לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

19. במקרה דנן, מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי.

20. הנאשם אמנם הודה במסגר הסדר ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, אולם יש לציין שהן בפני שירות המבחן והן במעמד הטעונים לעונש - חזר בו מהודאה זו.

לאור מכלול השיקולים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי ביום 6.3.2023 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודת שירות בבאר שבע עם

תעודה מזהה.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי שלא יבצע את העבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך 500 ₪ שישולם עד ליום 16.3.2023.

ככל שקיים פיקדון בתיק - יקוזז הקנס מן הפיקדון. ככל שתיוותר יתרה תושב למפקיד.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.